

[Hanne Andersen]

Jeg synes nu, at det var endnu mere interessant at høre, hvilke gulerødder Venstre har til den enlige mor på kontanthjælp, der ikke skal have sit barn i daginstitution. Det lyder som straf, det lyder bestemt ikke som gulerødder, og jeg vil gerne høre, hvilke gulerødder der er til den enlige mor, så hun kan blive ligestillet med den enlige mor, der har arbejde. Det er jo det, det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Det er korrekt, at jeg er historisk interesseret. Bl.a. har jeg studeret Venstres historie tilbage til 1800-tallet og jeg har lagt mærke til, at Venstre på det tidspunkt var et parti, man regnede med, et parti, der drev andelsbevægelsen frem, højskolerne og forsamlingshusene osv. Men det kan man jo ikke sige om Venstre i dag. Venstre er jo i dag et af de mere bagstræberiske partier, vi har i Folketinget. Men at det skulle være udtryk for en særlig historisk interesse, at man går 2 år tilbage i tiden og refererer Venstres holdning på det tidspunkt, mener jeg nu ikke.

Venstre har fået en meget mærkværdig menneskeopfattelse. At man er nødt til at lave et gulerodsprincip for at få folk til at gå på arbejde, det tror jeg ikke på, og de undersøgelser, de interviews, der findes med kontanthjælpsmodtagere, viser også det modsatte. Man går jo på arbejde af mange andre grunde end for at oppebære en indtægt. Man gør det for at eksistere i en social sammenhæng, for at være med i samfundet.

De mennesker, vi snakker om her, er skudt ud af samfundet af nogle bestemte grunde, og hvis Venstres ordfører ville gøre sig den ulejlighed at prøve på at læse nogle af de ting, der bliver skrevet om det, så eksisterer der f.eks. en undersøgelse fra Socialforskningsinstituttet, der specielt fokuserer på enlige forsørgere, som viser, at langt det største antal af enlige forsørgere på kontanthjælp hellere end gerne vil have et arbejde – også hvis det betød, at de fik mindre i løn.

(Kort bemærkning).

Hannah Kain (V):

Det glæder mig da, at hr. Agerschou på et tidspunkt har interesseret sig for et parti, man kan regne med, og det kan man også fortsat med Venstre.

Vi vil gerne støtte børnefamilierne, men vi synes også, at børnefamilierne er de familier, som ikke nødvendigvis er på bistandshjælp. Vi vil gerne støtte alle børnefamilierne.

Jeg er enig med hr. Agerschou – og det sagde jeg også lige før – i, at bistandsklienterne og kontanthjælpsmodtagerne selvfølgelig som hovedregel gerne vil gå på arbejde, og at der er mange andre grunde til at gå på arbejde end økonomiske grunde.

Derfor synes vi alligevel, det er rigtigt, at der er et incitament til at gå på arbejde, og også et økonomisk incitament, så det er i hvert fald noget, som vi ønsker bliver fastholdt.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 19.00.

Mødet udsat kl. 18.08

Mødet genoptaget kl. 19.00

Forhandlingen genoptoges.

Jane Oksen (FP):

Af de mange lovforslag, vi i øjeblikket behandler, er dette et af de bedste og mest realistiske. Vi har brugt mange timer i dag på at diskutere miljøproblemer. Jeg synes også, menneskers trivsel fortjener en debat. At der næppe bliver megen tid til det i dag er ærgerligt.

Fremskridtspartiet er som sagt meget positivt over for forslaget, men vi havde gerne set, at man kom med flere besparelser på kontanthjælpen. Det her betragter vi som en begyndelse, og når vi har arbejdet lidt med det og fundet nogle flere huller, kan det være, at vi strammer lidt til igen. Vi er så vant til lapperier på bistandsloven i tide og utide.

Efter Fremskridtspartiets mening må målet med bistandsloven være at få folk i arbejde, og bistandshjælpen skal selvfølgelig ikke være så høj, at den motiverer folk til ikke at gå i arbejde. Den samlede hjælp skal være 5.200 kr. for enlige og 10.400 kr. for ægtepar. Det er skattefri beløb, vi taler om, og de er vel høje, hvis vi tager den hårde beskatning i betragtning, som resten af landets befolkning må døje med.

Vi kan støtte, at børnetillægget nu er ens for alle børn – det skulle spare 115 mio. kr. – og at